

Odluka:
GŽ 362/2021-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ 362/2021-2

Datum odluke: 01.07.2021

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Puli - Pola
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: GŽ-362/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Puli-Pola, po sutkinji Mirni-Nadi Terlević Sebastijan, u izvanparničnom predmetu predlagatelja B. D., OIB: B1, iz A1, kojeg zastupa punomoćnica I. M. D. B., odvjetnica u Zagrebu, protiv protustranke V. K., OIB: B2, iz A2, kojeg zastupa punomoćnik I. M., odvjetnik u Zagrebu, radi uređenja suvlasničkih odnosa, odlučujući o žalbama stranaka protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: R1-384/2016-13 od 8. rujna 2020., 1. srpnja 2021.,

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba predlagatelja te se potvrđuje toč. I. rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: R1-384/2016-13 od 8. rujna 2020.

II. Prihvaća se žalba protustranke, preinačava se toč. II. rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: R1-384/2016-13 od 8. rujna 2020., tako da sada glasi:

„Predlagatelj je dužan protustranci nadoknaditi trošak postupka u iznosu od 1.406,25 kuna, u roku od 15 dana.

U preostalom dijelu odbija se zahtjev protustranke za naknadu troška postupka.“

III. Predlagatelj je dužan nadoknaditi protustranci trošak žalbenog postupka u iznosu od 390,60 kuna, u roku od 15 dana, dok se odbija zahtjev protustranke za naknadu tog troška u preostalom dijelu.

Obrazloženje

1. Rješenjem suda prvog stupnja, toč. I., odbijen je prijedlog predlagatelja od 7. lipnja 2016. za izmjenu dotadašnjeg sporazuma o odnosima između suvlasnika nekretnine, odnosno o podjeli posjeda i uređenju načina korištenja, kojim je tražio da sud odredi podjelu posjeda i uredi način i osnovu plaćanja troškova nekretnine između stranaka razmjerno njihovim suvlasničkim udjelima. Toč. II. je određeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

2. Protiv točke I. pobijanog rješenja pravovremenu žalbu podnio je predlagatelj zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra pogrešnim zaključke prvostupanjskog suda kako na temelju odredbe čl. 42. i 40. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009.,

143/2012., 152/2014., 81/2015. i 94/2017., dalje: ZV) prvostupanijski sud nema mogućnost donošenja odluke o izmjeni odluke suvlasnika, kao ni na temelju odredbe čl. 266. Zakona o vanparničnom postupku (Službene novine Kraljevine Jugoslavije 175-XLV od 1. kolovoza 1934., dalje: ZVP), koji se primjenjuje u Republici Hrvatskoj prema Zakonu o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. ("Narodne novine" broj: 73/1991). Prema aktualnoj sudskoj praksi sudovi u slučaju kad između suvlasnika nema spora u pogledu njihovih suvlasničkih udjela u izvanparničnom postupku vodi postupke, rješava i odlučuje o načinu uređenja odnosa između suvlasnika ukoliko se ne može postići većina, upravo na temelju spomenutih odredbi. Tako je odlučeno i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Gzz-47/1999 od 7. rujna 1999., presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-1157/2007 od 17. lipnja 2009. i Županijskog suda u Splitu broj: Gž-931/2017-2 od 18. siječnja 2018., a tako se postupalo i za vrijeme važenja Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Službeni list SFRJ broj 6 od 8. lipnja 1980.) koji je preuzet Zakonom o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Narodne novine" broj: 53/1991. od 8. listopada 1991.). Rješenje je doneseno protivno ustaljenoj sudskoj praksi pa predlagatelj predlaže prihvaćanje žalbe, ukidanje rješenja i vraćanje predmeta sudu na ponovno odlučivanje.

3. Protiv točke II. rješenja pravovremenu žalbu podnijela je protustranka iz svih zakonom propisanih razloga. Ističe kako se ne može prihvatiti obrazloženje suda da bi u pogledu snošenja troškova postupka osnovno načelo izvanparničnog postupka bilo da svaka stranka snosi svoje troškove. Troškove snosi ona stranka u čijem je interesu postupak proveden što proizlazi i iz paragrafa 20. st.1. ZVP. Paragrafom 20. st. 4. ZVP propisano je da sud može po prijedlogu jedne stranke naložiti drugoj da joj naknadi troškove, podrazumijevajući i troškove punomoćnika koje je prouzrokovala neosnovanim prijedlozima ili grubom krivnjom. Predmetni postupak pokrenut je i proveden isključivo u interesu predlagatelja koji je jednostrano tražio izmjenu postojećeg sporazuma pa je sud bio dužan primijeniti paragraf 20. st.4. ZVP, cijeneći i činjenicu da je takav prijedlog predlagatelja odbijen, i obvezati predlagatelja naknaditi protustranci troškove postupka. Predlaže preinačenje pobijanog rješenja na način da se naloži predlagatelju naknada troškova postupka, podredno ukidanje toč. II. rješenja i vraćanje predmeta prvostupanijskom sudu radi donošenja odluke o zahtjevu protustranke za naknadu troškova.

4. Protustranka je dostavila odgovor na žalbu predlagatelja. Smatra kako dostavljene odluke na koje se poziva predlagatelj upravo potvrđuju pravilnost točke I. izreke rješenja, dok druge nisu činjenično ni materijalno pravno usporedive s ovim predmetom. Ne radi se o situaciji da se takav sporazum prema odredbi čl. 266. ZVP može jednostrano mijenjati jer se nekome prestao svidati. Za to bi trebala postojati bilo kakva povreda predlagateljevih prava pa je sud pravilno utvrdio kako izmjena postojećeg sporazuma nije nužna za održavanje stvari u smislu čl. 40. st.3. ZV. Tako su toč. I. rješenja i zaključci prvostupanijskog suda konzistentni s relevantnom sudskom praksom. Upućuje na presudu Vrhovnog suda poslovni broj: Rev-833/2016 od 9. listopada 2019., priloženu uz podnesak protustranke od 7. rujna 2020. i odluku Vrhovnog suda poslovni broj: Rev-2384/1998. Uređenje odnosa između suvlasnika u pogledu korištenja zajedničke nekretnine sudskom odlukom primjenom čl. 266. ZVP dolazi u obzir samo ako suvlasnici nisu postigli sporazum o načinu korištenja zajedničke nekretnine, a kako u ovom slučaju postoji sporazum predlagatelj nije ovlašten zahtijevati da sud svojom odlukom drugačije uredi odnose predlagatelja i protustranke u pogledu podjele posjeda i načina snošenja troškova zajedničke nekretnine. Predlaže odbijanje žalbe predlagatelja i potvrđivanje točke I. pobijanog rješenja uz obvezivanje predlagatelja da naknadi protustranci troškove žalbenog postupka.

5. Žalbe predlagatelja nije, a žalba protustranke je osnovana.

6. Predlagatelj je svojim prijedlogom od 7. lipnja 2016. predložio izmjenu sporazuma o odnosima suvlasnika nekretnine k.č.694/11 k.o. Grad Zagreb, u naravi obiteljske stambene zgrade površine 192 m2, gospodarske zgrade i dvorišta (304 m2) postignutog nakon smrti majke 25. travnja 2015. Tvrdi da se tog uvjeta pravna prednica protustranke M. D. K. nije pridržavala, nego je svoj suvlasnički dio nekretnine 20. listopada 2015. darovala protustranci, nakon čega su uslijedili i problemi s plaćanjem troškova za predmetnu nekretninu zbog čega je bio prisiljen plaćati troškove sam. Zato predlaže izmjenu dosadašnjeg sporazuma na način da se odredi podjela posjeda, uredi način i osnova plaćanja troškova i korištenje nekretnine razmjerno suvlasničkim udjelima stranaka.

7. Prvostupanijski sud odbio je takav prijedlog predlagatelja uz zaključak kako predložena izmjena odluke (sporazuma) suvlasnika o podjeli posjeda stvari i načina plaćanja troškova za nekretninu nije nužna za održavanje stvari u smislu odredbe čl.40. st.3. ZV, zbog čega ne postoji mogućnost izmjene postojeće odluke suvlasnika o podjeli posjeda stvari u ovom izvanparničnom postupku prema odredbi čl. 40. st.1.,3. i 5. ZV. Ujedno je odlučio kako će svaka stranka snositi svoje troškove prema pravilu iz odredbe čl. 20. ZVP

8. Odluka prvostupanijskog suda o glavnom zahtjevu je pravilna, za razliku od odluke o sporednom zahtjevu, o trošku postupka.

9. Prvostupanijski sud nije počinio bitne povrede odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti prema odredbi čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 117/2003., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014. i 70/2019., dalje ZPP).

10. Prema tvrdnjama predlagatelja sporazum s prednicom protustranke potrebno je izmijeniti, pri čemu smatra kako je predložena

izmjena (podjela posjeda stvari razmjerno suvlasničkim udjelima i izmjena načina plaćanja troškova za nekretninu) nužna za održavanje nekretnine.

11. Nije sporno među strankama da je predlagatelj s M. D. K. (pravnom prednicom protustranke) nakon smrti njihove majke 25. travnja 2015. postigao usmeni sporazum o posjedovanju predmetne nekretnine na način da predlagatelj posjeduje i koristi jedan stan u prizemlju zgrade površine 60 m² i pola garaže u dvorištu, a M. D. K. jedan stan na katu kuće, površine 100 m², tavan površine 100 m², ali i prizemne prostorije kuće od približno 60 m² te pola garaže u dvorištu, s time da će M. D. K. isplatiti predlagatelj s u suvlasnički dio ili će stranke zajednički prodati predmetnu nekretninu; da su stranke suvlasnice nekretnine, svaka u 1/2 dijela, pri čemu je protustranka suvlasnički udio stekla darovanjem 20. listopada 2015.; da stranke nekretninu posjeduju u skladu sa spomenutim sporazumom iz 2015.; da do otkupa suvlasničkog udjela predlagatelja nije došlo niti je nekretnina prodana.

12. Prema odredbi čl. 42. st. 1. ZV svim suvlasnicima pripada pravo na suposjed stvari, ali oni mogu odlučiti da će međusobno podijeliti posjed stvari i/ili izvršavanje svih ili nekih vlasničkih ovlasti glede nje. St. 2. propisano je kako je donošenje odluke iz stavka 1. ovoga članka posao redovite uprave, kao i odlučivanje o izmjenama i opozivu prijašnje odluke o tome. Poslovi redovite uprave su po odredbi čl. 40. st. 1. ZV poslovi koji se tiču samo redovitoga upravljanja stvarju i o kojima odlučuju suvlasnici većinom glasova koja većina se, kako je propisano st. 2., računa po suvlasničkim dijelovima. St. 3. predviđeno je da će, ukoliko se ne može postići većina, a poduzimanje nekoga posla redovite uprave je nužno za održavanje stvari, na zahtjev bilo kojega od suvlasnika, odluku donijeti sud, a st. 5. propisano je da sud o tome odlučuje u izvanparničnom postupku (ako nema spora tko su suvlasnici niti o veličini njihovih suvlasničkih dijelova).

13. Pravna pravila Zakona o sudskom vanparničnom postupku iz 1934. godine koja se primjenjuju na temelju odredbe čl.2. Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. ("Narodne novine" broj: 73/1991.), a kojima se uređuje i postupanje u situacijama kada je neki suvlasnik povrijeđen u poslovima uprave i iskorištavanja zajedničke stvari (paragraf 266), predstavljaju procesne odredbe prema kojima sud postupka u izvanparničnom postupku i dopuna su materijalnopравnim odredbama o tome sadržanima u ZV.

14. Cijeneći već i nesporne činjenice i spomenute odredbe ZV i pravila ZVP, ocjena je ovog suda kako je pravostupanjski sud pravilno zaključio kako ne postoje navedene pretpostavke za izmjenu postojećeg sporazuma o korištenju nekretnine između stranaka ovoga postupka, upravo jer zbog održavanja predmetne nekretnine nije potrebno izmijeniti posjedovanje nekretnine (predlagatelj ne tvrdi niti dokazuje zbog čega bi to bilo potrebno za održavanje predmetne nekretnine), kao ni plaćanje troškova za nekretninu. Ukoliko predlagatelj plati više od sporazumom dogovorenog, uvijek može zahtijevati vraćanje preplaćenog iznosa, ali to ne utječe na mogućnost održavanja nekretnine.

15. Odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske na koje se poziva predlagatelj, poslovni broj: Gzz-47/1999 od 7. rujna 1999. i Rev-1157/2007 od 17. lipnja 2009. te Županijskog suda u Splitu broj: Gž-931/2017-2 od 18. siječnja 2018. potvrđuju zaključak prvostupanjskog suda kako se odnosi među suvlasnicima uređuju u izvanparničnom postupku, time i pravilnost točke I. izreke rješenja. Prvostupanjski sud je zaključio, iako donekle nespretnom formulacijom, kako u konkretnom slučaju nema mogućnosti prihvatanja prijedloga predlagatelja zbog nepostojanja uvjeta za to, a ne da generalno ne postoji mogućnost uređenja tih odnosa u izvanparničnom postupku i to upravo prema spomenutim odredbama ZV i ZPP.

16. Slijedom navedenog, pravilno je odbijen prijedlog predlagatelja (kojem radi razrješenja odnosa s protustrankom na raspolaganju stoji i postupak razvrgnuća suvlasničke zajednice) pa je ta odluka (toč. I. rješenja) potvrđena, sve prema odredbi čl. 380. toč. 2. ZPP.

17.1. Protustranka je u pravu kada tvrdi da je u pogledu odluke o trošku materijalno pravo pogrešno primijenjeno. U konkretnom slučaju radi se o izvanparničnom postupku pa je prvostupanjski sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka trebao primijeniti pravna pravila iz paragrafa 20. ZVP, ali st. 4. tog paragrafa.

17.2. U izvanparničnom postupku je osnovno načelo u da svaki učesnik snosi svoje troškove, a ako je bilo zajedničkih troškova o njima odlučuje sud na način da ih određuje razmjerno. Nužne troškove u izvanparničnom postupku predstavljaju samo troškovi pristojbi, troškovi očevida i vještačenja, dok trošak zastupanja po punomoćniku ne predstavlja nužni trošak i pada na zastupanog. Međutim, prema stavku 4. pravnog pravila iz paragrafa 20. ZVP sud može po prijedlogu jedne stranke naložiti drugoj da joj naknadi troškove, ovdje i troškove pravnog zastupnika, a koje je prouzrokovala neosnovanim prijedlozima ili grubom krivnjom.

17.3. Predlagatelj s prijedlog ocijenjen je neosnovanim pa zato protustranka ima pravo i na naknadu troška zastupanja po pravnom zastupniku, odvjetniku. Kako je predlagatelj protustranci neosnovano prouzrokovao troškove ovog postupka, on ih je u smislu pravnog pravila iz paragrafa 20. st. 4. ZVP dužan naknaditi protustranci.

17.4. Ukupni troškovi protustranke, primjenom Tbr. 17. toč. 1. u vezi s Tbr. 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) sastoje se od po naknade za zastupanje na ročištima 13. rujna 2016. i 8. rujna 2020., što ukupno, uz priznati PDV iznosi 1.406,25 kn. Zatraženi troškovi protustranci za sastav podnesaka od 13. rujna 2016. i 7. rujna 2020. nisu priznati jer nisu bili potrebni za vođenje postupka, budući da je prvi predan na samom ročištu, a drugi dan prije ročišta pa nije bilo mogućnosti dostaviti podnesak suprotnoj strani radi očitovanja, a navodi iz podneska su se mogli i usmeno iznijeti na ročištu sljedećeg dana.

18. Slijedom navedenog, preinačena je odluka o trošku postupka (toč. II. izreke) na temelju odredbe čl. 380. toč. 3. ZPP.

19. Protustranka je uspjela sa žalbom pa ima pravo i na naknadu troškova žalbenog postupka i to troška sastava žalbe uz PDV u iznosu od 390,60 kn (Tbr.18. u vezi s Tbr. 17. Tarife), dok je u preostalom dijelu odbijen njegov zahtjev, kao neosnovan (toč. III. izreke).

U Puli 1. srpnja 2021.

Sutkinja

Mirna-Nada Terlević Sebastijan